

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη



ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Παναγιώτης Λάμπιας

Η αντιπολίτευση πνίγεται στα απόνερα της φρεγάτας

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»



Για δεκαετίες υπήρχε στη χώρα μια σιωπηρή πλιν σεβαστή παράδοση μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων, σύμφωνα με την οποία στα θέματα εθνικής άμυνας και ασφάλειας εξασφαλίζεται πάση θυσία το μίνιμουμ της συναίνεσης κρυφά και φανερά. Ακόμη και όταν είχαν διαφωνίες, αυτές ήταν κατά κανόνα ήπιες και σε καμιά περίπτωση δεν ξέφευγαν σε ακρότητες που εξέθεταν το αξιόμαχο των ενόπλων δυνάμεων ή έδιναν λαβές και επιχειρήματα στους εχθρούς μας. Αυτή η πρακτική που δοκιμάστηκε μερικές δεκαετίες και ήταν επωφελής για τον τόπο αμφισβητήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ μετά το 2012 και πάντως μέχρι να κυβερνήσει. Θα περίμενε κανείς να ωριμάσουν και να μην επανέλθουν στις ελαφρότητες της πρώιμης περιόδου με τις εξαλλοσύνες. Δυστυχώς, δεν θέλουν και δεν πρόκειται να μάθουν, όπως και σε τόσα άλλα θέματα, που μας ξαναγυρίζουν με συνθήματα και πρακτικές στη δεκαετία του '80, αν όχι και πιο πίσω.

Δεν μπορούν να κατανοήσουν ή μάλλον δεν θέλουν να παραδεχθούν ότι η συμφωνία που πέτυχε ο Κυριάκος Μητσοτάκης με τον Γάλλο πρόεδρο Εμανουέλ Μακρόν είναι κεφαλαιώδους σημασίας για τη χώρα. Εκτός από την ασφάλεια που παρέχει στην Ελλάδα και θα έπρεπε να εκτιμηθεί ως αυτονόητη, κάνουν πως δεν αντιλαμβάνονται ή μπορεί και να ενοχλούνται με τις θετικές επιπτώσεις αυτής της συμφωνίας στην οικονομία. Ένα ασφαλές περιβάλλον με σειρά άλλων προϋποθέσεων προφανώς είναι πολύ πιο ελκυστικό για επενδύσεις και δημιουργία. Η αρνητική θέση της ηγεσίας και των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, που ανακαλύπτουν προφάσεις για να την αιτι-

Δεν μπορούν να κατανοήσουν ή μάλλον δεν θέλουν να παραδεχθούν ότι η συμφωνία που πέτυχε ο Κυριάκος Μητσοτάκης με τον Γάλλο πρόεδρο Εμανουέλ Μακρόν είναι κεφαλαιώδους σημασίας για τη χώρα.

ολογήσουν, απλώς μαρτυρεί ότι δεν τους ενδιαφέρει η ουσία αλλά τους πονάει που αυτά τα κάνει ο Μητσοτάκης. Αν διαβάσει κάποιος τις ανακοινώσεις τους θα διαπιστώσει με ευκολία ότι αντιφάσκουν σε κάθε δέκα λέξεις και καταλήγουν με ακροβασίες σε αστειότητες, όσο και αν εσχάτως επιχειρούν να αντιγράψουν τον πράσινο ήλιο. Το ισχυρό ΠΑΣΟΚ του παρελθόντος μπορεί να έκανε όσες φορές βρέθηκε στην αντιπολίτευση μετωπική σύγκρουση με τη Ν.Δ., αλλά ποτέ δεν έπαιξε με τα εθνικά θέματα ή με την άμυνα της χώρας. Αυτό φαίνεται όμως να ξεχνάει η σημερινή ηγεσία του κόμματος που απέμεινε από εκείνη την παράταξη. Διότι, πράγματι, δεν αποτελεί έκπληξη η στάση του ΣΥΡΙΖΑ στη συμφωνία με τη Γαλλία, αλλά για το κόμμα που ίδρυσε ο Ανδρέας Παπανδρέου αποτελεί έγκλημα

καθοσιώσεως η διφορούμενη στάση της σημερινής ηγεσίας του σε ένα τόσο ευαίσθητο θέμα. Αντί να πανηγυρίσουν πρώτοι και να ασκήσουν πίεση στην κυβέρνηση για γενναίες αποφάσεις στα θέματα εθνικής ασφάλειας, μεμψιμοιρούν και γκρινιάζουν σαν τους άσοχτους αριστεριστές της συμφοράς.

Βεβαίως, όλοι τους έχουν τον χρόνο να το ξανασκεφτούν και να σταθούν με αξιοπρέπεια και ευθύνη απέναντι στη συμφωνία, όταν τις επόμενες ημέρες φθάσει προς κύρωση στη Βουλή. Σε αντίθετη περίπτωση, που είναι και το πιθανότερο, απλώς θα τους ευγνωμονεί ο κ. Μητσοτάκης για την ευκαιρία που του ξαναδίνουν να κάνει πολιτικό παιχνίδι μόνος και αυτοί να ασχολούνται με τη μικροπολιτική και να πνίγονται όχι στα απόνερα της φρεγάτας, αλλά σε μια κουταλιά νερό.

ΑΥΓΗ Πέτρος Κατσάκος

Μα γιατί διαμαρτύρονται εκεί στη βόρεια Εύβοια;

Γιατί μαζεύονται κάθε τρεις και λίγο και διαμαρτύρονται στον κόμβο της Στροφυλιάς; Γιατί μαζεύουν είδη πρώτης ανάγκης και τους στέλνουν βοήθεια κάθε τρεις και λίγο διάφορα εργατικά σωματεία και κοινωνικές συλλογικότητες; Γιατί μαζεύονται αύριο κάποιοι καλλιτέχνες να τραγουδήσουν για τους πυρόπληκτους της βόρειας Εύβοιας; Τι δεν πάει καλά στην περιοχή; Και γιατί δεν τα βλέπουμε όλα αυτά στα δελτία ειδήσεων;

Γιατί αυτοί που μαζεύονται και φωνάζουν στον κόμβο της Στροφυλιάς είναι υποκινούμενοι. Αυτό θα σου απαντήσουν με μια φωνή κυβέρνηση και δυο ντουζίνες πρόθυμοι δημοσιογράφοι. Και θα σου

Έτσι κι αλλιώς, η φωνή τους δεν πρόκειται να φτάσει ούτε ως τη Χαλκίδα με το επικοινωνιακό εμπάργκο που τους έχει επιβληθεί.

εξηγήσουν ότι όλα λύθηκαν όταν ο πρωθυπουργός εμπιστεύθηκε το πρόγραμμα αποκατάστασης της βόρειας Εύβοιας στον Σταύρο Μπένο. Και πέραν τούτου ουδέν από το μέτωπο της στάχτης. Και άσε τους "υποκινούμενους" να φωνάζουν και να διαμαρτύρονται.

Έτσι κι αλλιώς, η φωνή τους δεν πρόκειται να φτάσει ούτε ως τη Χαλκίδα με το επικοινωνιακό εμπάργκο που τους έχει επιβληθεί. Έτσι κι αλλιώς, κάτι ρητινοσυλλέκτες είναι, κάτι κτηνοτρόφοι, κάτι μελισσοκόμοι, κάτι δασεργάτες και κάτι άστεγοι. Άσε που είναι και υποκινούμενοι από την Αριστερά και έχουν βαλθεί να κάνουν ζημιά στο επιτελικό μας κράτος, που φρόντισε να

μοιράσει σε διάφορες εταιρείες τα πρώτα έργα αποκατάστασης, αλλά αυτές δεν ελεύθηκαν να πάρουν ούτε έναν ντόπιο εργάτη για τις δουλειές τους.

Όλα καλά πάνε και όλα δεξιά στη βόρεια Εύβοια, γι' αυτό και δεν έρχονται ειδήσεις από τα καμένα. Όσο γι' αυτούς τους λίγους και τους "υποκινούμενους"; Αυτούς άσ' τους να φωνάζουν. Άσ' τους να διαμαρτύρονται. Άσ' τους να τραγουδάνε. Χωρίς τα μικρόφωνα της τηλεόρασης, δεν έχουν φωνή. Οπότε μικρό το κακό. Έτσι κι αλλιώς αυτοί είναι λίγοι. Και σημασία έχουν οι πολλοί. Οι πολλοί που έχουν καθίσει αναπαυτικά στο μαξιλάρι των υποσχέσεων του Μητσοτάκη.